

מ"ת 40386/08/14 - מדינת ישראל נגד א' ע'

בית משפט השלום בפתח תקווה

מ"ת 40386-08-14 מדינת ישראל נ' ע'(עציר)

בפני כב' השופטת ניצה מימון שעשוע
המבקשת מדינת ישראל
נגד
המשיב א' ע' (עציר)

החלטה

בפני בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים.

כנגד המשיב, שהינו בן 26 שנים ללא עבר פלילי, הוגש כתב אישום המייחס לו שתי עבירות אלימות במשפחה - תקיפה חבלנית ותקיפה סתם.

על פי הנתען באישום הראשון, המשיב תקף את המתלוננת, לה הוא נשוי שלושה חודשים בלבד, בהיותה בשבוע ה-11 להריונה, בכך שהיכה בראשה באגרופיו, דחף אותה, ולאחר שברחה לרחוב דחף אותה והפילה על האספלט, ואז המשיך ובעט בבטנה ובגבה. המעשה הופסק בעקבות התערבות של עוברי אורח. למתלוננת נגרמו חבלות ושפשופים בחלקי גופה השונים. למחרת היום בוצעה למתלוננת בדיקת אולטרסאונד ונמצא כי לעובר שבבטנה אין דופק, יתכן משנית לחבלה שעברה, ובוצעה גרידה.

באישום השני נטען כי שבוע לאחר מכן, במהלך ויכוח, תקף אותה באגרופים בראשה ומשך בשערה.

הסניגור חלק על דיות הראיות לכאורה, וטען כי תלונתה של המתלוננת מונעת מהאינטרס שהיה לה להפסיק את ההריון. על רקע זה היו ויכוחים בין הצדדים, והמשיב היה זה שרצה לשמור עליה, התנגד לכך שתבצע הפלה, ובמהלך הויכוח ניסה להחזירה אותה הביתה לאחר שברחה.

הראיות לכאורה מבוססות על הודעות המתלוננת, ותעודות רפואיות המתעדות את החבלות בראש, בעכוז, ברגליים וכן רגישות וכאב בבטן, לדבריה עקב חבלה. יצוין כי בעת אשפוזה לאחר האירוע נשוא האישום הראשון נמצא בבדיקת האולטרסאונד כי מצב העובר תקין, אך למחרת היום אובחן כי אין דופק לעובר ויתכן כי הדבר נגרם עקב החבלה. יש לציין עוד, כי יומיים לפני התקיפה התלוננה המתלוננת בביה"ח על כאבי בטן תחתונה, אך הכאבים חלפו במהלך שהותה

במיון. כן קיימות בתיק החקירה הודעות המשיב, אמה של המתלוננת ואמו של המשיבה. מהודעות המשיב ואמו עולה הודייה במקצת מההתנהגות האלימה כלפי המתלוננת - גרירתה הביתה, משיכה בשערה ועוד) אך יש הכחשה של האירועים החמורים יותר כמו הפלתה ארצה, האגרופים והבעיטות. אמה של המתלוננת אף מייחסת לבתה שהינה תחת השפעה הורמונלית של ההריון, הגורמת לה "לדמיון דברים", וזאת על אף שראתה את סימני החבלה על גופה ושמעה ממנה כי הוכתה ע"י המשיב. בנוסף, קיים דו"ח של עו"ס שהמתלוננת מסרה לה על האלימות מצד המשיב ועל הלחצים המופעלים עליה ע"י בני משפחתה שלא להגיש תלונה נגדו.

נערך עימות בין המתלוננת למשיב במהלכו הטיחה המתלוננת במשיב את המיוחס לו, והוא אישר כי "היא רצה בכביש, אני תפסתי אותה והיא נפלה על הרצפה" - משמע הודה כי הנפילה היתה בעקבות "תפיסתו" את המתלוננת, ולא נפלה בעצמה. ביחס לאישום השני הודה כי דחף אותה לתוך הבית. במהלך העימות המשיב בכה והביע חרטה על מה שעשה, הגם שהמשיך להכחיש את עיקרי המעשים המיוחסים לו.

אני קובעת כי קיימת תשתית ראייתית מספקת, המבוססת על הודעות המתלוננת, המסמכים הרפואיים, וההודאה במקצת מפי המשיב ואמו, להוכחת העבירות המיוחסות למשיב.

מהתיק עולה מסוכנות רבה של המשיב למתלוננת, שלא היסס לפגוע בה באיברים רגישים בגופה ובפניה באגרופים ובעיטות, בהיותה בהריון, ואף קיים יסוד ממשי להניח כי האלימות היא שגרמה לאובדן הדופק של העובר. בנוסף עולה כי אין מדובר באירוע חד פעמי אלא בדרך התנהלות אלימה שחזרה ונשנתה בנישואיהם הקצרים של בני הזוג, וכי המתלוננת רצתה לפנות לעזרת המשטרה אך הופעלו עליה לחצים על ידי בני המשפחה שלא לעשות כן.

לפיכך, גם בהינתן העבר הנקי של המשיב, והעובדה כי המתלוננת חזרה לבית הוריה ואינה מעוניינת בהמשך החיים המשותפים, מידת המסוכנות היא גבוהה. לכך יש להוסיף את הגישה המגוננת של קרובי המשפחה משני הצדדים כלפי המשיב, תוך העדפת ההגנה עליו מפני אישום פלילי ומעצר, על פני שמירה על בטחונה ושלמות גופה של המתלוננת.

בנסיבות אלה, יש לבחון כל חלופת מעצר בזירות רבה, ותוך הקפדה על הרחקה גאוגרפית מהמתלוננת. זאת באמצעות מתן תסקיר מעצר, כאשר עד למציאת חלופת מתאימה שתאיון בצורה סבירה את המסוכנות למתלוננת, ישהה המשיב במעצר.

לפיכך אני מורה על מתן תסקיר מעצר בעניינו של המשיב, אשר יעמוד על הערכת המסוכנות ויבחן את החלופות המוצעות.

נקבע למתן תסקיר המעצר ליום 28.9.14 שעה 9:00 בפני כב' השופט חסדאי.

המשיב ישאר במעצר עד החלטה אחרת ויובא ע"י שב"ס.

הסניגור יגיש בקשה לדחיית/הקדמת מועד המענה בפני כב' השופט קרשן, כדי שהתביעה תספיק להתארגן עם התיק.

ניתנה היום, ט' אלול תשע"ד, 04 ספטמבר 2014, במעמד
הצדדים.